

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2018-1** van:

DE HEER A,
wonende te B,
verder te noemen: klager,

tegen:

DE HEER C,
kantoorhoudende te D,
verder te noemen: de mediator.

---

1. Procedure

1.1 Bij brief van 21 november 2018 is klager in beroep gekomen van de beslissing van de Tuchtcommissie van 14 september 2018, verzonden op 2 november 2018 (M-2018-7).

1.2. De mediator heeft een verweerschrift ingediend.

1.3. Het College van Beroep heeft het beroep behandeld op de hoorzitting van 8 maart 2019, waarbij zijn verschenen klager en de mediator, die hun standpunt hebben toegelicht. Klager heeft dit mede gedaan aan de hand van een pleitnota.

2. Achtergronden van de klacht

2.1. In deze zaak gaat het, voor zover in hoger beroep nog van belang, om het volgende.

2.2. Klager en zijn thans ex-partner, mevrouw E, hebben zich tot de mediator gewend om hen bij te staan bij het regelen van verschillende kwesties rond de door hen voorgenomen beëindiging van hun samenlevingsovereenkomst. Zij hebben op de eerste bijeenkomst met de mediator een mediationovereenkomst gesloten. De mediator heeft tijdens deze bijeenkomst met klager en mevrouw E onder meer de stappen van de mediation en de scheidingsmelding besproken en de agenda van de te bespreken onderwerpen doorgenomen.

2.3. Tijdens een volgende bijeenkomst zijn tussen klager en de mediator de spanningen opgelopen. Op een gegeven moment is klager uit de bijeenkomst weggelopen. Nadat hij weer met mevrouw E en de mediator aan tafel was gaan zitten, is het gesprek voortgezet en de reden van de bij klager bestaande onvrede besproken.

Bij e-mailbericht van 16 februari 2017 heeft klager, na een aantal zakelijke gegevens te hebben verschaft, opgemerkt: " Voorts wil ik je toch nog meegeven dat ik een bijzonder onaangenaam gevoel heb overgehouden aan ons gesprek van gistermorgen, waarbij het gevoel van integriteit en onafhankelijkheid van jou als mediator en daarmee het vertrouwen van mij in de procesbemiddeling behoorlijk is geschaad".

Op enig moment is mede in overleg met mevrouw E besloten dat de mediation per e-mail zou worden voortgezet. Er is daarna geen persoonlijk contact tussen klager, mevrouw E en

de mediator meer geweest. De door klager en mevrouw E met de mediation beoogde regelingen zijn uiteindelijk door bijstand van de mediator tot stand gekomen.

3. Oordeel van de Tuchtcommissie

3.1. De Tuchtcommissie heeft, onder 3 van haar beslissing, de klachten van klager als volgt samengevat:

“- De mediator was niet objectief, integer, transparant en onvoldoende ter zake kundig. Hij heeft de zaak eenzijdig belicht, klager bij herhaling financieel bedreigd.
- De mediator was partijdig: hij liet klager niet uitspreken en inventariseerde uitsluitend bij de ex-partner de stand van zaken. Nadat klager de mediator hierop aansprak kwam er een escalatie. Daarna is er alleen nog maar communicatie per e-mail geweest.
- De mediator heeft klager ter zake van de betaling van de declaraties gechanteerd: op verzoeken tot inzage in de bestede uren werd eerst niet ingegaan, later slechts summier. Verder werd er gedreigd met de mededeling dat verdere onderbouwing van de bestede uren nog meer tijd kost. De mediator eiste onvoorwaardelijke betaling van zijn declaratie (zonder urenspecificatie) voordat de overeenkomst (akte en ouderschapsplan) kon worden ondertekend. Dit is in strijd met de mediationovereenkomst en de voorwaarden van het kantoor van de mediator. Zelfs nadat klager, zij het onder voorbehoud van het recht op restitutie, het volledige bedrag had betaald, heeft de mediator geweigerd mee te werken aan de ondertekening van de overeenkomsten door klager en zijn ex-partner.”

3.2. De Tuchtcommissie heeft de klacht gegrond verklaard wat de gang van zaken rond de betaling van de declaratie betreft en hiervoor aan de mediator de maatregel van waarschuwing opgelegd. De eerste twee klachtonderdelen heeft de Tuchtcommissie (kennelijk) ongegrond verklaard. Daartegen richt zich het hoger beroep van klager. De mediator is zelf niet in hoger beroep gekomen.

4. Het geschil in hoger beroep

4.1. De klacht van klager, zoals nader toegelicht in hoger beroep, komt erop neer dat de mediator al vanaf het begin zijn ex-partner, mevrouw E, heeft voorgetrokken door uitsluitend bij haar de stand van zaken na het vorige gesprek en de daarover gevoerde correspondentie te inventariseren. Daardoor is zijn vertrouwen in de mediator geschaad. Tijdens een volgend gesprek heeft hij dit met de mediator bespreekbaar willen maken maar dat gesprek is volledig geëscaleerd. De verdere contacten hebben de bestaande onvrede bij klager niet weggenomen, maar klager vond het belangrijk dat de kwesties waarvoor de bijstand van de mediator was ingeroepen, werden geregeld. Uiteindelijk is afgesproken dat nog slechts per e-mail werd gecommuniceerd om in elk geval de regeling goed op papier te krijgen en zo de scheiding af te wikkelen.

4.2. De mediator heeft in zijn verweer aangegeven dat klager ongeduldig was en in verschillende opzichten wilde vooruitlopen op de gang van zaken die hij, de mediator, bepaalde omdat hij de leiding had over het mediationproces, wat klager moeilijk kon accepteren. Dat hij niet objectief, integer, transparant en voldoende ter zake deskundig zou zijn, betwist de mediator. Ook bestrijdt hij dat hij kwesties eenzijdig heeft belicht.

5. Beoordeling

5.1. Wat er zij van de precieze gang van zaken aan het begin van de mediation die de aanleiding voor de vertrouwensbreuk was, vast staat dat het vertrouwen van klager al in een vroeg stadium van de mediation geschaad was. Vertrouwen tussen een of meer van de partijen enerzijds en de mediator anderzijds is een belangrijke voorwaarde voor het slagen van de mediation. Het verdient daarom in de regel de voorkeur dat de mediator in voorkomend geval een interventie pleegt om een vertrouwensbreuk te herstellen. De mediator heeft tijdens de mondelinge behandeling in hoger beroep laten blijken dit te

onderkennen, maar hij heeft toegelicht dat tijdens afzonderlijke gesprekken klager en mevrouw E beiden hebben laten blijken dat zij verder wilden gaan met de mediation door de mediator, maar dan schriftelijk. Tijdens de mondelinge behandeling heeft klager in reactie hierop erkend dat mevrouw E en hij hebben besloten om, ondanks het bij klager levende vertrouwensprobleem, schriftelijk de mediation voort te zetten. Voor klager woog het zwaarst dat belangrijke kwesties die speelden, in het bijzonder rond hun zoon, alsnog met de nodige spoed zouden worden geregeld. Daarbij heeft hij ook opgemerkt dat er aan de zijde van partijen op het persoonlijke vlak op zichzelf geen remmende factoren waren omdat zij “on speaking terms” waren.

5.2. Tegen deze achtergrond is er onvoldoende reden om de mediator ten aanzien van de vertrouwenskwestie een tuchtrechtelijk verwijt te maken. De mediator heeft deze kwestie onderkend en met partijen besproken. Partijen hebben zelf ervoor gekozen om de mediation door de mediator te laten voortzetten, zij het op een wijze die in het algemeen gesproken minder de voorkeur verdient. Dat de mediator in hun keus is meegegaan acht het College van Beroep in het licht van de uitgesproken wens van partijen dat voor hen belangrijke kwesties met de nodige spoed zouden worden geregeld, niet onzorgvuldig.

5.3. Dat de mediator los van de vertrouwenskwestie en de declaratie niet objectief, integer, transparant en onvoldoende ter zake kundig zou zijn geweest en dat hij de zaak eenzijdig heeft belicht, is door klager onvoldoende onderbouwd en is ook niet gebleken.

5.4. Het voorgaande betekent dat het hoger beroep wordt verworpen.

6. Beslissing

Het College van Beroep:

verwerpt het hoger beroep van klager.